

Dragi gospod Doropoljski, zelo sem se spet razveselil septembrske številke »Zvončka«. Joj, Tomo in Branko se še vedno nista rešila iz skrivnostne Estere, upam pa, da nista več daleč od srečnega dne, ko se bosta povrnili k ljubim staršem!

V prvem razredu gimnazije je jako prijetno. Posebno rad se učim slovenščine in francoščine, ki se zelo čudno izgovarja. Piše se chapeau, izgovori pa šapó, po naše klobuk. Upam, da se bom temu kmalu privadil.

Prav lepo pozdravljam Vas in vse tovariše Zvončkarje doma in na tujem!

Peter Zagradnik,
prvošolec, Ljubljana.

Spoštovani gospod Doropoljski!

Jaz Vam pišem danes drugič. Oprostite, ker sem se v svojem prvem pismu pozabila podpisati. Hodim v peti razred vsakdanje šole. Stara sem enajst let, imam tri sestre

in štiri brate. Ena sestra in en brat sta že umrla. Do lani sem imela dobro spričevalo, a lansko leto sem imela precej slabo.

»Zvonček« hodi že dve leti brezplačno na naslov mojega brata Štefana, ki Vam pa nima časa pisati. Ker tudi nima časa čitati Vaš lepi list, je rekel, da naj bo moj. Jaz ga zelo rada čitam in se Vam srčno zahvaljujem, da hodi brezplačno.

Zdaj se bo pri nas začela šola. Moram končati, ker ne vem več kaj pisati.

Lepo Vas pozdravlja

Marija Lampe, Višne št. 16,
pošta Zolla, Gorizia, Italija.

*

Marija, Tvojega pisma sem bil zelo vesel. Iskreno pozdravljam Tebe, Tvoje drage domače in vse naše v Julijski Benečiji. Pa kmalu spet kaj piši! — Peter naj se nikar preveč ne čudi francoščini, saj tudi pri nas pišemo lonec, izgovarjamo pa pisiker!

GOSPOD DOROPOLJSKI

IZ MLADIH PERES

Hišica ob potoku

Ob potoku sredi polja
mala hišica stoji,
krog in krog — čarobni venec —
sadno drevje jo krasi.

Sočno sadje je obrano,
kmalu drevje bo goló,
da bi še prihodnje leto
spet rodilo nam tako!

Mira Hladnikova

Jesenska

Dnevi se krajšajo,
jabolka slajšajo.

Igre pustili smo
in obljubili smo,

da nas v šoli,
nikdar nikoli

z glavo polno slame
učitelj ne ujame!

I. S.